తారుమారు

కాలింగ్ బెల్ విని తలుపు తెరిచిన కల్యాణికి – ఓ అమ్మాయి జీన్ ప్యాంట్ పై తెలుపు కుర్తీ, బాబ్డ్‌హెయిర్, భుజాన పెద్ద హాండ్ బ్యాగ్‌తో, చదువుకుని మంచి కుటుంబం నుంచి వచ్చినట్లున్నమ్మాయి కనిపించింది. తెలివైన మొహం, పెద్ద కళ్ళు, చూడ్డానికి చక్కగా ఉంది. కల్యాణి ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది.

కల్యాణిగారేనా మీరు, లోపలికి రావచ్చా? ఆ అమ్మాయి అడిగింది.

ఎవరు. ఎవరమ్మా నువ్వు? ఏం కావాలి? మర్యాదగా అడిగింది కల్యాణి.

నా పేరు శృతి, నేను సంకల్ప్ కొలీగ్స్‌మి. కొలీగ్స్ అంటే ఆయన సీనియర్ అనుకోండి.

ఓ మావాడి ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నావా? కల్యాణి తేలికగ నవ్వి – "రామ్మా, లోపలికి" అంటూ అప్యాయంగా భుజం పట్టి లోపలికి నడిపించి సోఫాదగ్గర కూర్చో అంటూ కూర్చుంది.

సంకల్ప్ నీవూ ఒకే కంపెనీలో పనిచేస్తున్నారన్నమాట. శృతీ నీ గురించి మావాడెప్పుడూ చెప్పినట్టు గుర్తులేదు. వాడేడి ఇంక ఆఫీసులోనే ఉన్నాడా? నీవు ఒక్కర్తివే వచ్చావేం? గబగబా ప్రశ్నలు కురిపించింది.

శృతి చూపు తప్పించి "నేను మీతో మాట్లాడాలని వంటరిగా వచ్చాను" అంది.

కల్యాణి మొహంలో రంగులు మారాయి. సంకల్ప్ ఏం చేశాడు – కలవరపడుతూ "వాడి గురించేం మాట్లాడాలి – చెప్పు. ఏం చెప్పాలి నాతో?" అంది.

ఆంటీ "నేను సంకల్ప్ ప్రేమించుకున్నాం" శృతి మాటల మధ్యలోనే

కల్యాణి "ప్రేమించుకున్నాం అంటే ఇప్పుడు కాదా?" సూటిగా చూస్తూ అడిగింది.

శృతి కాస్త తడబడి – తల అడ్డంగా తిప్పి – "అదికాదు, ప్రేమించుకున్నాం పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకున్నాం. కానీ ఇప్పుడు సంకల్ప్ పెళ్ళి చేసుకోనని చెప్పాడు. మీరు కొంచెం చెప్పండి. ఆరేడు నెలలుగా ఇద్దరం ఎంతో కలిసి మెలిసి...."

అంటే "మీ ప్రేమకథకి ఆరునెలలకే ముగింపు కార్డు పడిపోయిందన్నమాట" కల్యాణికి సగం సంగతి అర్థమైంది.

ఆంటీ, మీరు చదువుకున్నారు. ప్రొఫెసర్‌గా పనిచేస్తున్నారు. సంకల్ప్ ఎందుకిలా చేశాడో అడగాలి – ఓ స్త్రీగా మీరు నన్ను సపోర్ట్ చేస్తారన్న ఆశతో మీ దగ్గరకి వచ్చాను" ఆరాటంగా అంది.

చూడమ్మా మీ ఇద్దరూ ప్రేమించుకునే ముందు నాకు చెప్పారా? అని అడగను. ఎందుకంటే, ప్రేమించుకునే ముందెవరూ తల్లిదండ్రులకి చెప్పి అనుమతి తీసుకోరని నాకు తెలుసు. ఇంతకీ సంకల్ప్ పెళ్ళి చేసుకోనని ఎందుకన్నాడు? అసలు ముందు పెళ్ళి చేసుకుంటానని నీకేమైనా చెప్పాడా? లా పాయింట్ తీస్తూ అడిగింది కల్యాణి.

ఆంటీ, ముందు పెళ్ళిచేసుకుంటావా అని అడగరు కదండి. కొన్నాళ్ళు కలిసి మెలిసి తిరిగాక, నచ్చాక కదా అనుకుంటాం తనూ లా పాయింట్ మాట్లాడింది.

సరే, కొన్నాళ్లు తిరిగాక చెప్పాడా పెళ్లిచేసుకుంటానని?

ఇద్దరం అనుకున్నాం.

ఎప్పుడనుకున్నారు – ఆ నిర్ణయానికి ఎందుకు వచ్చారు?

రెండు నెలల క్రితం అనుకున్నాం. ఎందుకనుకున్నాం అంటే, ఇద్దరం ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకున్నాం అనుకున్నాం. కల్యాణి వంక సూటిగా చూస్తూ ధైర్యంగా అంది.

సరే, బాగుంది మరి ఇప్పుడెందుకు చేసుకోనని చెప్పాడు. కారణం చెప్పాడా?

సరిగా చెప్పలేదు. మన పెళ్ళి వర్క్ అవుట్ అవుతుందనిపించడంలేదు. మనం గుడ్ బై చెప్పుకుని స్నేహితుల్లా విడిపోదాం అంటూ ఏదో మాట్లాడాడు. ఇన్నాళ్ళు తిరిగి ఇప్పుడిలా అంటున్నారు. కోపంతో మాటలు తడబడ్డాయి శృతికి.

వాడలా అన్నాడంటే, కారణం మీ ఇద్దరికి తెల్సుండాలి. ఈ విషయంలో నేనేం చెయ్యగలనని నీవు అనుకుంటున్నావు? కల్యాణి శృతి వంక సూటిగా చూసింది.

మీరు తన తల్లిగదా. ఓ ఆడపిల్లతో తిరిగినన్నాళ్ళు తిరిగి పెళ్ళిమాట ఎత్తేసరికి

ఇలా అనడం ఏం న్యాయం అని ఓ తల్లిగా నచ్చచెప్తారని, ఓ చదువుకున్న తల్లిగా మీరు పరిస్థితి అర్థం చేసుకుని సరిదిద్దుతారని. ఆమె కళ్ళల్లో బాధ కంటే పౌరుషం, అవమానం కనిపించాయి.

చూడమ్మా, ఇందాక అనను అన్నమాట ఇప్పుడనక తప్పడంలేదు. మీరిద్దరూ కలిసి తిరిగినప్పుడు, ప్రేమించుకున్నప్పుడు నాకు చెప్పారా, నా అనుమతి తీసుకున్నారా? ఇప్పుడు తల్లిగా నేనేదో నా కొడుక్కి చెప్పేసి, మందలించేసి, పరిస్థితి చక్కదిద్దాలని ఆశించడం అత్యాశేమో. ఇంతకీ నా కొడుకు నే చెప్పినంత మాత్రాన మాట వినేస్తాడా? ఈరోజుల్లో పిల్లలు తల్లి తండ్రుల మాటకి విలువ, గౌరవం ఇస్తున్నారా? ఇదే స్థితిలో నువ్వుంటే నీ తల్లి మాట వింటావా. తల్లితండ్రుల మాట వినివుంటే మీ ఇద్దరూ ప్రేమ వ్యవహారం నడిపి ఉండేవారా?

శృతి ఆవేశంగా ఏదో అనబోయింది. కల్యాణి చేత్తో వారించి, "చూడమ్మా, అసలు మీ ఇద్దరి మధ్య ఏం జరిగిందో, వాడెందుకలా అన్నాడో నాకేం తెలీదు. నీవైపు నీవు చెప్పావు - వాడి వర్షన్ కూడా వినాలి కదా! వాడ్ని అడుగుతాను, వాడు చెప్పింది విన్నాక... ఇంతకీ ఓ విషయం చెప్పు. మీ ప్రేమ సినిమాలు షికార్లు, డిన్నర్ల వరకేనా అంతకంటే ముందుకు వెళ్లిందా?"

శృతి కళ్లు వాల్చుకుంది. జవాబుకి తడుముకుంటూ - చాలా దూరమే వెళ్ళింది. కానీ మీరనుకున్నంత దూరంకాదులెండి, ఇంత ఇంటిమేసిగా మెలిగాక ఓ ఆడపిల్ల భవిష్యత్తు ఏమవుతుందో మీకు తెలుసు.

ఫరవాలేదు. ఇంకా ఈ మాత్రం ఆలోచించగలిగే విచక్షణ నీకు మిగిలినందుకు సంతోషం. మీ యువత ఎవరినీ లెక్క చెయ్యక్కరలేదనుకుంటుంది. కానీ, ఇంక ఈ సమాజం మీరు ఆశించినంత ఎదగలేదు. కనీసం పెళ్ళిళ్ల విషయంలో ఇలాంటివన్నీ పట్టించుకుంటుంది. ప్రేమించుకోడానికి పెద్ద వాళ్ళ ప్రమేయం అక్కరలేదు. కానీ సమస్యలెదురయినపుడు పెద్దవాళ్ళు గుర్తుకు వస్తారు చిక్కుముళ్ళు విప్పడానికి. పిల్లలు చేసిన తప్పులకి పెద్దలని బాధ్యత చేస్తారు. అలాగే నీవిపుడు నన్ను.

మిమ్మల్ని నేనేం అనలేదు. ఓ తల్లిగా ఓ ఆడపిల్లకి బాసటగా నిలుస్తారని ఆశించానంతే. అది తప్పంటారా? నిలేసింది.

శృతీ, నీవు మంచి తెలివైన అమ్మాయివని, మాటకారివని ఈ తెలివితేటలతో నీ ప్రయత్నాలు నీవు చేసి ఉంటావనిపిస్తుంది. సరే, నీవు ఈ వ్యవహారం నాదాక

తెచ్చావు కనుక ముందు సంకల్ప్ ఏం చెప్తాడో విని నీకు ఫోను చేసి చెప్తాను - వీటన్నింటికంటే ముందు మీ కుటుంబం గురించిన వివరాలు, నీ బయోడేటా నాకు కావాలి. నా ఇ మెయిల్ అడ్రసుకి పంపు అంటూ కాగితం మీద ఇమెయిల్ అడ్రసు రాసి ఇచ్చింది.

థాంక్స్ ఆంటీ, మీ నుంచి మంచి న్యూస్ వింటానని ఆసిస్తా - అంటూ బయటికి వెళ్ళిపోయింది. ఆమె వెళ్ళినవైపు అలా చూస్తూ కూర్చుండిపోయింది కల్యాణి.

* * * * * *

"ఓ, ఆవిడగారు నీదగ్గరకొచ్చిందా కంప్లైంట్ చేయడానికి?" కాస్త కోపం, కాస్త హేళన కలిపి అన్నాడు అన్నం తింటూ.

"అసలు ఏమిటిదంతా, మీ ఇద్దరి మధ్య సమస్య ఏమిటి, అసలు ఇన్నిరోజులు మీ పరిచయం గురించి ఎప్పుడూ చెప్పలేదు నీవు - పెళ్ళిచేసుకుందాం అనుకున్నప్పుడైన మాతో చెప్పాలని నీకనిపించలేదా?" నిష్టూరంగా అంది కల్యాణి.

సంకల్ప్ చూపు తప్పించి, చిన్నగా దగ్గి, నీళ్ళు తాగి "చెప్పాలనుకున్నానమ్మా! కానీ మేం ఇద్దరం పూర్తిగా నిర్ణయించుకున్నాక, మీ దగ్గరకి తీసుకువచ్చి చెప్పాలనుకున్నాను. కానీ, ఈలోగానే" ఆగాడు.

"ఈలోగానే ఏం అయింది, ఎందుకు మనసు మార్చుకున్నావు? - ఒక అమ్మాయితో తిరిగినన్నాళ్ళు తిరిగి పెళ్ళి మాటవచ్చేసరికి మనసు మార్చుకున్నానని చెప్పడం సంస్కారమా?" కొడుకుని నిలేసినట్లడిగింది కల్యాణి.

"కూల్ డౌన్ అమ్మా! నీవు స్త్రీ పక్షపాతివని నాకు తెలుసు. నీ ఆశయాలు, ఆదర్శాలు పక్కన పెట్టి ఓ తల్లీ కొడుకులా మాట్లాడుకుందాం."

"సరే చెప్పు. ఆ అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకోనన్నావుట - కారణ్ ఏమిటో తల్లిగా అడిగే హక్కు నాకుందా? ఉందంటే చెప్పు."

"అమ్మా, ఆ అమ్మాయిని చేసుకుంటే నా జీవితం సులువుగా ఉండదనిపించింది. ఆమెతో చనువు పరిచయం పెరిగిన కొద్దీ, ఇద్దరి అభిప్రాయాలు కలవడం లేదనిపించింది. పెళ్ళిచేసుకునే ముందే అభిప్రాయాలు కలవకపోతే ఆ తర్వాత ఆ కాపురం ఎలా ఉంటుంది? లక్కీగా ముందే ఇలా నిర్ణయం తీసుకోగలిగినందుకు ఎంత రిలీఫ్‌గా ఉందో తెలుసా?"

"సంకల్ప్ - ఏడెనిమిది నెలల పరిచయం కదా! ఇంతదూరం వెళ్ళేముందే అన్నీ సరిగా ఆలోచించుకుని ప్రొసీడ్ అవాల్సింది - "

"ఏంటమ్మా అలా మాట్లాడుతావు. ముందే ఎవరెలాంటివారో ఎలా తెలుస్తుంది? అమ్మాయి బాగుంది - చదువుకుంది, తెలివుంది అని స్నేహం మొదలుపెడతాం. తర్వాత అది ప్రేమగా మారాక కదా పెళ్ళిదాకా వెళ్తాం ఎవరన్నా - కొన్నాళ్ళు దగ్గరగా కలిసిమెలిసి తిరిగాక కదా ఎవరెలాంటివారో అసలు సంగతులు అర్థమవుతాయి."

"సరే, ఇప్పుడా అమ్మాయిలో నీకు నచ్చనిది ఏమిటి?

సంకల్ప్ జవాబు చెప్పకుండా భోంచెయ్యసాగాడు.

"చెప్పు. అసలు సంగతి ఏమిటో తెలిస్తే కదా నేనా అమ్మాయికి జవాబు చెప్ప గలను -"

"నీవెందుకు చెప్పడం - చెప్పాల్సింది నే చెప్పానుకదా - 'ఇది మీ ఇద్దరికి సంబంధించింది, మధ్యలో నేనెందుకు' అని చెప్పు-" నిర్లక్ష్యంగా అన్నాడు.

"చూడరా, అలా చెప్పి వదుల్చుకోడానికి అరనిమిషం పట్టదు. ఓ ఆడపిల్ల తల్లిగా అంత బాధ్యతారహితంగా ప్రవర్తిస్తే నా చదువుకి అర్థంలేదు. ఇదే పరిస్థితిలో నా కూతురు ఉంటే, నీ చెల్లెలు ఉంటే ఇంత నిశ్చింతగా వదిలేస్తామా? మన చేతనయినంతగా సరిదిద్దాలని తాపత్రయపడ్తాంగదా! ఆ అమ్మాయి ఇంటికి వచ్చి నా సాయం కోరింది. ఏం జరిగిందో, జరిగిందానిలో నీ తప్పేంటో తెలుసుకోకుండా నిశ్చింతగా ఉండడం నా మనసుకి నేను నచ్చచెప్పుకోలేని విషయం. నీవు నా కొడుకువి. విషయం నాదాక వచ్చాక పట్టనట్టు ఎలా ఉండమంటావు?" పట్టుదలగా అంది.

"అబ్బ, అమ్మా! నీవు చాలా సెన్సిటివ్. అతిగా ఆలోచిస్తావు - చూడమ్మా ఆ అమ్మాయితో నాకు సరిపడదమ్మా - ఊరికే వాడుకుని వదిలేసే రకం కాదు నీ కొడుకు - నీ పెంపకం మీద నీకామాత్రం నమ్మకం ఉంటే నేనేం తనని అన్యాయం చెయ్యలేదని నమ్ము. అమ్మా చెప్పడానికి పెద్ద కారణం లేదు - ఆ అమ్మాయి స్వభావం నాకు నచ్చలేదంతే.

"ఉదాహరణ చెప్పు. ఆ కారణం నన్ను నమ్మించగలిగితే నిన్ను ఇబ్బంది పెట్టను."

"అమ్మా, కొన్ని విషయాలు చెప్పడానికి ఉండవు. అనుభవంలోకి వస్తాయి. అవి

చెప్పినా చిన్న విషయాలుగా నీకు కనపడవు. కానీ అవతలివాళ్ళకి విముఖత కల్గించవచ్చు. సరే, అడుగుతున్నావుగా, విను, తను నన్నెందుకు చేసుకోవాలనుకుంటుందో తెలుసా! నా ఉద్యోగం, డబ్బు, నా ఆస్థి, హోదా, అంతస్థు చూసి. మొదట్లో తను నిజంగా నన్ను ప్రేమిస్తూందనే అనుకున్నాను, నా మీద చాలా అభిమానం అనుకున్నాను. నా గురించి, మీ గురించి, మీ ఉద్యోగాలు, మనిల్లు అన్నీ చూపించాను."

"మన ఇల్లు చూపించావా? ఎప్పుడు తీసుకువచ్చావు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"మీరిద్దరూ తాతగారికి బాగోలేదని వైజాగ్ వెళ్ళారు చూడు అపుడు" చూపు తప్పించి అన్నాడు.

కొడుకు వంక ఓ చూపు విసిరి కల్యాణి – "ఊ, సరే చెప్పు" అంది.

"అమ్మా – మన ఇల్లు, హోదా, మన కార్లు, అంతస్థు అన్నీ చూసింది మొదలు పెళ్ళి పెళ్ళి అంటూ ఊదరగొట్టడం మొదలుపెట్టింది." పెళ్ళికాకుండా నీతో తిరిగితే మా వాళ్ళు ఒప్పుకోవడంలేదు. వెంటనే చేసుకో అంటున్నారు అని రోజూ ప్రెషరైజ్ చేయడం మొదలుపెట్టింది. ఓ రోజు బలవంతంగా వాళ్ళ ఇంటికి తీసుకెళ్ళి వాళ్ళ నాన్నచేత అడిగించి నన్ను ఇబ్బందిలో పడేసింది. అమ్మా వాళ్ళు చాలా మామూలు సంసారులు. ఆయనకేదో చిన్న ఉద్యోగం, తల్లి టీచరు. ముగ్గురమ్మాయిలు. ఒక అమ్మాయి పెళ్ళి అయింది. ఇంకో అమ్మాయి చదువుతోంది. లోను పెట్టి ఇంజనీరింగు చదివిందట. నేను తనకి మొదట్లోనే చెప్పాను. 'పెళ్ళి ఇప్పుడప్పుడే చేసుకోను. నన్ను కంపెనీ అమెరికా పంపిస్తోంది. అక్కడెన్నాళ్ళుండాలో ఏడాదా, రెండేళ్ళా ఇవన్నీ తేలకుండా చేసుకోను' అన్నాను. అప్పటి నుంచీ నేను తనకందకుండా ఎక్కడ జారిపోతానో అని, 'పోనీ ముందు ఎంగేజ్ మెంట్ చేసుకుందాం – మీ వాళ్ళని కలిసి మా వాళ్లు మాట్లాడతారు' అంటూ చంపడం మొదలుపెట్టింది. అంతేకాదమ్మా తను చాలా గ్రీడీ అని చాలా సందర్భాలలో అర్థమయ్యాక తన మీద సదభిప్రాయం జారిపోసాగింది. సంకల్ప్ విముఖత మాటల్లోనే కనిపించింది కల్యాణికి.

అంటే – "ఎందుకలా అనిపించింది?" రెట్టించి అడిగింది.

"అమ్మా ఈ ఆరునెలలలోనే నాచేత ఎంత ఖర్చుపెట్టించిందో తెలుసా – ఫైవ్ స్టార్ హోటళ్ళకి వెళ్ళాలి నీలాంటివాడు, ఈ హోటల్‌కంటే అనేది. బర్త్‌డేకి ఇదేం గిఫ్ట్? అంటూ బుంగమూతి పెట్టి హాస్యంగా అంది. 'వాలెంటైన్స్ డేకి ఏమిస్తావో

చూస్తా ఇలాంటలాంటిదయితే ఊరుకోను' అంటూ జోక్‌గా అంటున్నట్టు అనేది. ఓసారి చనువుగా నా పర్స్ తీసి మూడు, నాలుగు క్రెడిట్ కార్డులు చూసి హాస్యంగా అన్నట్టు 'ఇన్ని కార్డులా' నా కోటి ఇచ్చిచూడు ఒక్క రోజులో నీబ్యాంక్ బాలెన్స్ జీరో అయిపోతుంది. యూ ఆర్ లక్కీ యార్! మీ ఇంట్లో అందరూ ఇంత సంపాదిస్తున్నారు – మీకు ఒక బంగళాయేనా ఇంకా ఇళ్ళున్నాయా – నీవు వేరేగా ఏదన్నా అపార్ట్ మెంట్ కొనుక్కున్నావా? – పెళ్ళి అయ్యేసరికి పెద్ద అపార్ట్‌మెంట్ రెడీగా ఉండాలి తెలుసా? నా ఇష్టం వచ్చినట్టు డెకరేట్ చేస్తాను. నాకో కారు కావాలి తెలుసా...' ఇలా కోరికలు – డబ్బుపట్ల ఆమె గ్రీడీనెస్, అసహ్యంగా ఓపెన్‌గా బహుమతులు అడగడం, మన ఆస్తుల గురించి ఆరాలు ఇవన్నీ నాకెందుకో ఆమెది ఛీప్ మెంటాలిటీలా కనిపించింది. పెళ్ళికాకముందే ఇంత డిమాండ్, ఇన్ని కోరికలు. రేపు పెళ్ళయ్యాక ఆమె ఆశలు, కోరికలకి అంతుండదేమో, ఎందుకో నాకు ఆమె మీద సదభిప్రాయం పోయింది అమ్మా. అంతేకాదు వాళ్ళ నాన్న మాటలూ అంతే – నా జీతం, మనిల్లు, ఆస్థి గురించి ఆరాలు – "

"సరే ఆయన తండ్రిగా మన ఆస్థిపాస్తులు తెలుసుకోవాలనుకుని ఉండవచ్చు."

"అమ్మా, తెలుసుకునే పద్ధతి ఉంటుంది. లేకిగా మొహం మీదే అడగరు – ఏమోనమ్మా నాకెందుకో మొత్తం వ్యవహారం నచ్చలేదు. మనకి తగినవారు కారు."

"అంటే, హోదా, అంతస్థు."

"అదికాదమ్మా వాళ్ళు మనకంటే అంతస్థులో ఉండడంలో తప్పులేదు. అంతస్థ తక్కువయినా ఆత్మాభిమానం తక్కువ ఉండకూడదు. డబ్బులేకపోయినా హుందాతనం ఉండాలి. అది ఆ ఫ్యామిలీలో కరువు అని అర్థమయిందమ్మా" విసుగ్గా అన్నాడు.

"ఆడపిల్లకదా, కాస్త లేనింటినుంచి వచ్చింది, కోరికలు తీర్చుకోవాలని కలలు కనడం సహజం." కల్యాణి సాలోచనగా అంది.

"అమ్మా ప్లీజ్ తనని సమర్థించవద్దు. నీకు తెలియదు తన సంగతి – దగ్గిరనుంచి కలిసి మెలిసి తిరిగినపుడే తెలుస్తుంది స్వభావాల సంగతి. అంతేకాదమ్మా తనతో తప్ప ఆఫీసులో ఇంకెవరితోనైనా మాట్లాడితే అలకలు – అసూయ."

"అదేరా ఇప్పుడు సమస్య. కలిసి మెలిసి తిరిగాం – చాలా క్లోజ్‌గా మూవ్ అయ్యాం అంది అలాంటప్పుడు ఇప్పుడు కాదనడం తప్పుకదా, అదే నన్ను ఆలోచింపచేస్తూంది."

"ఏమిటమ్మా తన మాటలు అంత సులువుగా నమ్మావు. మా మధ్య మీరనుకునేటంత సీను ఏం లేదు. డిన్నర్లకెళ్ళాం, సినిమాలకెళ్ళాం. హద్దులేం దాటలేదు. స్నేహితుల్లా దగ్గరగా ఫోటోలు, తనే నాకు దగ్గిరకావాలని ప్రయత్నించేది. కారులో నా భుజం మీద తలవాల్చేది, పార్కులో చేతిలో చెయ్యేసి బిగించేది, డిన్నర్లలో స్పూన్‌తో తినిపించేది, సినిమాలో ఓసారి తనే చటుక్కున బుగ్గమీద కిస్ చేసింది. పెద్ద ఏదో జరిగిపోయినట్టు చెప్పినవి ఇవే సీన్‌లు. ఇంతకంటే ఏంలేదు. నన్ను నమ్ము" నిజాయితీగా అన్నాడు.

"ఏమిటో నాయనా మీ ప్రేమలు, స్నేహాలు. చెట్టాపట్టాలేసుకుని తిరుగుతారు. మళ్ళీ నచ్చలేదంటారు. ఏదో పెద్దవాళ్ళు చూసిన సంబంధం చేసుకుంటే వివాహ బంధంలో, ఆ బంధం అంత సులువుగా విడిపోనీయదని నమ్మేవారం. పెళ్ళికాక ముందు తిరగడాలు, మూన్నాళ్ళ ముచ్చటగా మురిపాలు ముగిసిపోవడం, పెళ్ళికాకముందే అన్ని అనుభవాలు పూర్తయినట్లు, అసలు రంగులు బయటపడిపోవడం, వద్దనుకోడాలు, ఒకళ్ళమీద ఒకరు నెపాలు, కక్షలు. ఏమిటో మీ యువత ధోరణి మాలాంటివారికి అర్థం కాదు. సరే పాపం ఆ అమ్మాయి నీమీద ఆశలు పెట్టుకుంది, ఇప్పుడు నేనేం చెప్పాలి."

"అబ్బ అమ్మా ఇంత చెప్పినా ఇంకా జాలిపడ్తావేమిటి? నేనే తనతో చెప్పుకుంటా. నీవేం మాట్లాడకు" సంకల్ప్ తేలిగ్గా అన్నాడు.

* * * * * *

కల్యాణి చెప్పింది అంతా విన్నాక సారధి చిన్న నిట్టూర్పు విడిచి "ఏం చేద్దాం అనుకుంటున్నావు?" భార్యవంక చూసి అడిగాడు.

"అదే ఆలోచిస్తున్నా."

"చూడు ఆ అమ్మాయి మనింటికి వచ్చి అడిగింది కనుక నీవూ వాళ్ళింటికి వెళ్ళి వాళ్ళ పేరెంట్స్ ముందే సంకల్ప్ అభిప్రాయం చెప్పిరా. జరిగిందానిలో మన ప్రమేయం లేదు కనుక మనం దోషులుగా నిలబడక్కలేదు. మర్యాదగా చెప్పి వచ్చేయ్" సలహా ఇచ్చాడాయన.

* * * * * *

"శృతీ.. శనివారం మీ ఇంటికి వస్తాను, మీ వాళ్ళని కూడా ఉండమను."

"తప్పకుండా ఆంటీ" శృతి గొంతులో ఆనందం. ఇంటికొచ్చి అందరితో మాట్లాడతాననడం సంబరంగా తల్లిదండ్రులతో వార్త చెప్పింది.

* * * * * *

"శృతీ నేను మా అబ్బాయితో మాట్లాడాను. చూడమ్మా సిఫార్సులతో పెళ్ళిళ్లు చేయగలం కాని కాపురం చేయించలేం అన్నది వాడితో మాట్లాడాక అర్థమైంది. సారీ, నీకు నేనేం సాయం చెయ్యలేకపోయాను."

శృతి మొహం మీద ఒక్కసారి నీళ్ళు జల్లినట్టు ఉలిక్కిపడింది. ఆమె మొహం కళావిహీనం అయింది.

"కారణం ఏంచెప్పాడు సంకల్ప్?" ఆమె గొంతులో మార్ధవం పోయి కాఠిన్యత చోటుచేసుకుంది.

"ప్రత్యేకంగా ఇది అని చెప్పలేదు" కొడుకు చెప్పిన కారణం శృతికి ఎలా చెప్పాలో అర్థంకాక నసిగింది." అమ్మా చూడు... వాడిష్టపడనప్పుడు బలవంతంగా వప్పించలేం. అలా పెళ్ళాడుతే ఆ పెళ్ళిలో నీకేం సుఖం దొరుకుతుంది? నీకు నచ్చిన వాడిని చేసుకో."

"నచ్చినవాడనే తిరిగాను మీ అబ్బాయితో. ఆడపిల్లలతో ప్రేమాయణాలు జరిపి ఇప్పుడిలా అనడం... పెద్దవారు మీరు ఒప్పిస్తారని ఆశపడ్డాను" ఆవేశంగా అంది.

"చూడండమ్మా మేం ఆడపిల్లవాళ్ళం. మా అమ్మాయికేం తక్కువని మీ అబ్బాయి ఇప్పుడు వెనక్కి తగ్గాడు. కనీసం కారణం చెప్పాలికదా! దురుసుగా అన్నాడు శృతి తండ్రి.

"చూడండి, ఇది మనం కుదిర్చిన సంబంధం అయితే మీకు ప్రశ్నించే అధికారం జవాబు చెప్పాల్సిన బాధ్యత మాకుండేది. వాళ్ళిద్దరూ ఇష్టపడి ప్రేమించుకున్నారు, కలిసి తిరిగారు, మా ప్రమేయం లేనిదానికి మేము జవాబుదారి కాలేం. మా అబ్బాయి వద్దనుకోడానికి వాడికారణాలు వాడికున్నాయి. వాడిని బలవంతం పెట్టి పెళ్ళి చేయించలేం కదా. నన్ను అనే ముందు మీ అమ్మాయిని మీరు అదుపులో పెట్టుకున్నారా? వాళ్ళిద్దరూ కలిసి తిరుగుతున్నప్పుడే ఆరా తీయాల్సింది. మీకు వీలయితే కట్టడి చేసుకోవాల్సింది. ఈనాటి యువత ప్రేమించుకోడం వాళ్ళ హక్కు అనుకుని కేవలం అక్షింతలు జల్లే బాధ్యత మనకిస్తున్నారు. ఇది మీకూ తెలుసు. వారిద్దరూ స్వవిషయం అనుకున్నపుడు నా జోక్యం ఎంతవరకన్నది మిమ్మల్ని మీరు

ప్రశ్నించుకోండి. మా అబ్బాయి మీ అమ్మాయితో చెప్పేశానని చెప్పినా మీ అమ్మాయి నా దగ్గరకొచ్చి సాయం అడిగింది కనుక మర్యాదగా చెప్పాలని వచ్చాను. నాకూ, ఓ ఆడపిల్ల ఉందన్న సానుభూతితో" శృతి తండ్రి మాట్లాడిన ధోరణి నచ్చక కాస్త దృఢంగానే అంది కల్యాణి.

"మీ సానుభూతి కోసం అడగలేదు" విసురుగా అంది శృతి.

"సరే అమ్మా, ఇందాక చెప్పినట్లు సిఫారసులతో కాపురాలు, పెళ్ళిళ్ళు నిలబడవు. వస్తా!" కల్యాణి లేచి గుమ్మం వైపు నడిచింది.

"మీ అబ్బాయికి చెప్పండి. అంత ఈజీగా తప్పించుకోలేడని. నేను అందరమ్మాయిల లాంటిదాన్ని కానని. నా దగ్గరున్న ఆధారాలతో ఏదన్నా చేయగలను" కసిగా అంది శృతి వెనకనుంచి.

గుమ్మందగ్గర నుంచి వెనక్కి తిరిగి శృతి వంక ఓసారి సూటిగా చూసి వెనక్కి తిరిగి కల్యాణికి ఆ క్షణంలో రెండురకాల భావాలు మనసుని చుట్టుముట్టాయి. అమ్మగా కొడుకు తీసుకున్న నిర్ణయానికి ఓపక్క సంతోషపడాలా – అతివగా అబ్బాయి అమ్మాయిల స్థానాలు తారుమారు అయిపోతున్నందుకు మరోపక్క సంతోష పడాలా!!??

(కథా కౌముది, సెప్టెంబరు 2013)